

tegne som Expropriationsfiden af Sagen, og der er navnlig fremsat Betragtninger over, at det var en liden Erstatning, der i sin Tid er giben, medens Krigsministeren har meent, at den var rundelig. Det forekommer mig imidlertid, at dette i og for sig er aldeles ligegyldigt. Spørgsmaalet er her ikke om, hvorvidt den Betænkning, der flere Gange har været omtalt, er skreven med Tendents eller ikke — Tendents kan overhovedet ikke undeluffes og kunde maastee ogsaa paavises ved senere Leiligheder under denne Sags Behandling — thi man kan ikke bænægte den Kjendsgjerning, at de Vedkommende have faaet Erstatning, det være sig en stor eller en lille, og de have, vel at mærke, ikke faaet denne for Byggefriheden, men for Grundene; de have maattet afstaae disse og have faaet andre istedet. Det er altsaa en ligefrem Expropriation, der har fundet Sted, og der er ikke Spørgsmaal om nogen almindelig Servitut. I et senere Actstykke af 1674, hvori der er Spørgsmaal om, at de vedkommende Ciere skulde svare en Grundafgift til Kjøbenhavn, tales der udtrykkeligt om de kongelige Skjober eller kongelige Bevillinger, der maatte være givne nogle af de Folk, som havde faaet Grunde indenfor den nuværende Demarcationslinie. Der er altsaa hos mig ikke nogen Tvivl om, at Staten er berettiget til at fordrø et Bederlag, hvilket jeg selvfølgelig mener ved dette Lovforslag er foresøgt opnaaet gennem et billigt Forlig, og jeg mener, at det vilde være usornuftigt, ja, ligeoverfor Statskassen usorvarligt — for at benytte mig af et Udtryk, som en anden æret Taler har brugt — om man vilde opgibe det.

Ville: Jeg har ikke villet gaae ind paa det hele historiske Spørgsmaal paant, men efter den Anledning, som den ærede Finantsminister har givet dertil, maa det være mig tilladt at gjøre en ganske kort Bemærkning om et enkelt Forhold. Han siger nemlig, at der ikke er Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Erstatning var rundelig eller ikke rundelig, og deri er jeg enig med ham; Spørgsmaalet er kun: Er der givet Erstatning, eller er der ikke givet Erstatning? Det er den ærede Finantsministers Paastand, at der er givet Erstat-

ning; jeg siger derimod: for de Grunde, der nu henligge indenfor Demarcationslinien, er der ingen Erstatning givet, og den ærede Minister har havt den Godhed selv at bevise min Paastand, idet han nemlig erindrede om, at Erstatningen bestod i en fuldstændig Expropriation. De Grundeiere, der altsaa fik Erstatning, eksistere ikke mere, deres Grunde eksistere ikke mere der, og altsaa have de Grunde, der ligge der, ikke faaet nogen Erstatning; det er et meget simpelt Regnestykke. De Grundeiere, der have faaet Erstatning, ere blevne flyttede hen til et ganske andet Terrain, og altsaa have de Grundeiere, der nu ere der, ikke faaet Erstatning. Hvorfra komme de da? De komme rimeligviis derafra, at Staten ved senere Dispositioner, der enten ikke kjendes, eller i alt Fald ikke ere tilstrækkeligt undersøgte, har overdraget til nye Ciere disse Stykker Grundeieendom. Nu er det Spørgsmaalet: paa hvilke Betingelser har Staten overdraget dem, og der er det da, at den samme Anstuelse maa gjøre sig gjældende som tidligere, nemlig, at den Servitut, med hvilken Staten har solgt dem, directe og nøie er knyttet til Fæstningsværkerne, og at Staten ikke har solgt dem med den Indskrænkning, at der til evige Tider ikke maatte opføres Bygninger derpaa, men har solgt dem med den Indskrænkning, at saalænge det for Fæstningsværkernes Skyld var nødvendigt at holde et aabent Terrain omkring Kjøbenhavn, maatte ingen Bygning opføres, som var til Hindrer for Byens Forsvar. Om dette forholder sig saa eller ikke, lader sig ikke afgjøre nu; jeg indrømmer, at der maa finde en Undersøgelse Sted, og derfor bliver det den sidste og inderste Standsse, til hvilken jeg haaber at kunne trække mig tilbage uden at blive breven ud deraf, den nemlig: Lad det hele Spørgsmaal blive henlagt til Domstolene, saaledes, at vi udtrykkeligt erklære, at, uanset de Bestemmelser, som denne Lov maatte komme til at indeholde, skulle Domstolene have Myndighed til at undersøge, med hvilken Ret de vedkommende Grundeiere besidde deres Grundstykker, f. Ex. idag den 21de Januar 1867.

Finantsministeren: Det er rigtigt, at det ikke er de samme Grundeiere; men det